

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor., 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

se adresează Administrației tipogr. arhid. Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

se adresează Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45. Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de trei 30 fil
rândul cu litere garmond.

Vorbirea

Preacuvioșie Sale, Arhimandritului **Vasile Mangra**, rostită în fața congresului electoral, după comunicarea făcută, că e ales Arhiepiscop și Mitropolit al bisericii ortodoxe române din patrie.

Inalt Preacuvioase domnule Presedinte, Mărit Congres!

In aceste momente estraordinar de grele pentru mine, două simțământul puținătății și neajunsurilor mele personale deoarece, și simțământul datoriei de preot și slujitor al bisericei de altă parte. Cel dintâi îmi dictează, ca părăsind locul acesta să mă deparțez, căci înaltă e poziția, la care mă cheamă măritul congres prin votul său și îndatoririle acestei poziții sunt mai presus de puterile mele. Simțământul datoriei de preot însă nu-mi îngăduie să povăesc și să fug, ca un nămit, care în timpul pericolului lasă oile și fuge. (Ion X, 12).

Deci cu credință tare în Dumnezeu, care prin darul duhului sfânt pe cele neputincioase le vindeca și pe cele ce lipsesc le împlinește, mă supun cu umilință voimii suverane a obștei bisericei, esprimate prin votul reprezentanților săi, și declar, că mă voi sili din toate puterile mele a corespunde la chemarea bisericei și a națiunei, căci în biserică și prin biserică viață neamul românesc, anghiră tare și nemîscată având în organizația constituțională a bisericei noastre, în autonomia, prin care se dă posibilitatea poporului credincios de-a lua și el parte și a se ingera direct, ori prin aleșii săi, în guvernarea bisericei și conducerea afacerilor sale, — stabilindu-se prin aceasta armonica conlucrare, atât de necesară a tuturor, ca biserică să-și poată îndeplini misiunea sa culturală și civilizatorică în societatea omenească.

Ca apostolul păcii evangelice voiu propovedui totdeauna pacea, iubirea și concordia între fiile bisericii și cetățenii patriei, fără osebire de confesiune și naționalitate; voiu aduce amintea tuturor acele sfinte cuvinte ale bisericei: „Să iubim unii pe alții, ca într-un gând să mărturisim“, ca astfel unii toți în simțăminte creștinești și naționale-patriotice, să putem escala totdeauna cu fericire: Trăiască patria! Trăiască Majestatea Sa Împăratul și Regele nostru Francisc Iosif I și Casa domnitoare, întru mulți fericiti ani, pentru prosperarea monarhiei și protecția bisericii noastre ortodoxe naționale române! (Aclamari și aplauze).

Răspunsul

deputatului congresual **Arseniu Vlaicu**, dat la vorbirea cu care a fost deschis congresul național bisericesc electoral.

Inalt Prezidiu!

Domnilor membri ai congresului național-bisericesc!

Din vîltoarea catastrofei mondiale, în care ne sbatem, înzadar imi încordez ochii trupului meu să întâlnesc figura măreață și împunătoare de patriarch, care să însufle credință și putere nouă în inimile strâns de durere și desnădejde ale neamului nostru dreptcredincios; înzadar se opintesc ei să afle pe Nestorul cărmaci, care cu ochiul ager de vultur și cu mâna vânjoasă și dibace mult probat să conducă și mai departe naia bisericii noastre dreptmăritoare printre stâncile amenințătoare Scylla și Caribdis și printre valurile turbate și spumegânde ale tainicului ocean în plină furtună la limanul doritorilor; înzadar se trudesc ei să descopere pe Mentorul cu sfatul practic, totdeauna gata pentru a ne arăta calea, pe care să eșim din labirintul întrebărilor atât de multiple și încalcite, care așteaptă o deslegare căt mai grabnică și căt mai norocoasă pentru întărirea bisericei noastre și instituțiunilor ei și pentru fericirea turmei cuvântătoare a credinciosilor. A dispărut păstorul tocmai în momentul critic, când turma se găsește la cea mai seducătoare răspântie...

Dar când se închid ochii mei trupeiști trudiți de zadarnice opiniții, ochii mei sufletești își înaltă privirile la sferele cerești, cătră locuitorii vecinici ai vecinului locaș dumnezeesc și printre figurile marilor Arhierei și Mecenați fericiti ai neamului nostru caută să regăsesc și să reconstruiască figura Marelui Arhipăstor, care răspunde la numele Ioan Mețianu!

Domnilor Membri! Inaltul Președinte al congresului nostru electoral ne-a făcut o icoană vie despre însușirile, ce trebuie să le întrunască un Arhipăstor, din care se învederează perderea cea mare suferită de biserică și neamul nostru prin trecerea la cele vecinice a de toți stigmatului și mult regretatului Arhiepiscop și Mitropolit. Dați-mi voie, ca în urma celor spuse de Inaltul Prezidiu să aduc și eu în numele D-voastră al tuturor o mică contribuție la monumentul istoric neperitor al marelui Mitropolit Mețianu.

Marele Arhipăstor Mețianu parecă fusese anume predestinat de Provență, să devină Principele și capul Bisericii Românilor dreptcredincios, pentru că l'a înzestrat cu cele mai bogate ale ei daruri. Lă învrednicit de o familie aleasă și respectată, ca să poată cunoaște dragostea de tată iubit și toate formele și îndatoririle sociale ale preotului român. Drept aceea, casa lui pururea deschisă și masa lui ospitală pururea întinsă și bogat încărcată a putut număra între oaspeți ei toate somitățile, cari au trecut întâmplător ori intenționat prin

apropierea modestului sat Zernești. De sine înțeles, că acele prilejuri n'au servit numai ospătării, ci mai ales discutări și deslegării de înalte probleme românești.

Incepându-și cariera ca funcționar de administrație și trecând apoi timp de peste o jumătate de veac prin toate treptele, până la tronul de Arhiepiscop și Mitropolit, Ioan Mețianu s'a deprins cu munca, ordinea și punctualitatea, însușiri de cari numai moartea l-a despărțit și cari alcătuesc una dintre condițiunile de căpetenie ale oricărui conducător în biserică noastră atât de inclinată spre slabire și destrâmare, prin însăși conducerea și organizarea ei democratică.

Ca viață religioasă-morală, ca pildă vie a creștinului adevărat, Mitropolitul Mețianu a întrecut chiar condițiunile cerute în epistola cătră Tit. Convingerea Lui nestrămutată era, că numai credința cea adevărată este deplin mantuitoare și astfel pastoraile Lui sunt pătrunse de acel duh de credință, care ar fi în stare să mute și munii din locurile lor și astfel de duh căuta să inspire în sufletul turmei, care o păstorie.

Eșit din sinul poporului însetat după cultură și crescut într-o epocă, când școala era talismanul fericirii neamului, preocupăriunea de predilecție a Marelui Arhieru Mețianu era înflorirea școalei confesionale românești, pentru care orice jertfă adusă de biserică și de neam era prea neînsemnată.

Școala vieții și mai ales pildele aflate la alte neamuri, din patrie și streine, au întărit în Mitropolitul Mețianu convingerea, că fără mijloace materiale nici biserică, nici școala nu se pot susține, și de aici pornau toate îndemnurile Lui pentru cultivarea economică a fiilor neamului nostru. Nu odată găsim noi în pastoralele cele mai idealiste îndemnul de a lua pildele dela alte neamuri și a ne îmbunătăți traful și starea materială, pentru ca din prisos să putem face acte de binefacere și să progresăm în cultură și civilizație.

Domnilor Membri! Dvoastră cunoașteți cu toții — căci au fost publicate la timpul său — creațiunile Marelui Arhieru de natură economică-materialistă, atât în eparhia Aradului, cât și în Arhidieceza. Oare toate acestea creațiuni mărețe și numeroase nu servesc ele absolut celor mai ideale scopuri bisericești, culturale și naționale?

Dar, D-lor Membri, ceeace constituie meritul de frunte al fericitului Mitropolit Mețianu este dibăcia rară și temeinicia, cu care punea în aplicare toate legile bisericești, create de Marele său predecesor, Andrei Baron de Șaguna, al cărui ucenic credincios și destoinic a fost în toate privințele. Nu era inspirat numai de litera și spiritul acestor legi fundamentale, ci de avântul sacru al neîntrecutului măestru și de darul lui profetic în prevederea evenimentelor. Intemeie-

torul Mitropoliei noastre românești, Marele Mitropolit Șaguna, arătase deja calea, care aveam să o urmăram, noi Români din Transilvania și Ungaria, după crearea dualismului și reintegrarea constituției patriei noastre. Sfaturile lui înțelepte și profetice însă au răsunat în pustiu și de aici năpastă peste năpastă s'a prăbușit asupra bisericei, școalei și poporului nostru dreptcredincios. Agerul Mitropolit Mețianu, convins, că în biserică noastră națională română Mitropolitul este totdeodată și cap lumesc al Românilor dreptcredinciosi, cu cățiva ani mai nainte într'un memoriu înaintat factorilor competenți a concretizat din nou toate doleanțele neamului nostru și credeul nostru politic în următoarele trei condițuni:

1. Inlăturarea tuturor tendințelor sovinistice de maghiarizare și creșterea poporului în limba maicei sale.

2. Libera dezvoltare și sprijinirea morală și materială a așezămintelor noastre culturale-confesionale, în sensul articoului de lege XX din anul 1848.

3. Aplicarea principiilor depuse în legea de naționalități în administrație, la justiție și pe terenul cultural.

«Dacă s-ar aplica principiile directive amintite mai sus — zice Marele Arhipăstor în memoriu său scurt și mult cuprinsător, — după modesta mea părere ar cădea dela sine dreptul de existență al oricărui curent de politică naționalistă, iar frecările și luptele de existență din viața internă a statului nostru ar înceta, și în locul lor s-ar sălășui încrederea împrumutată, de toți dorită, în interesul consolidării patriei noastre». Câtă moderăție, prudență și perspicacitate cuprinde acest credeu politic, ne dovedește cunoscuta și epocala declarație cuprinsă în scrisoarea domnului ministrului-președinte, a Contelui Ștefan Tisza, dela 22 Septembrie 1914, bine cunoscută tuturor, din care vă citez numai pasajul următor: «Simțesc — zice contele Tisza, — că astăzi putem merge mai departe, fără a periclită punctele de vedere maghiare, de stat și naționale. Poate fi luată în vedere o reformă a legii școlare, care să considere dorințele concețătenilor nostri nemaghiari, referitoare la școalele confesionale. Mai departe putem asigura folosirea limbii materne în comunicația nemijlocită cu oficiile de stat prin dispoziții legale; și în fine poate fi supusă legea electorală unei revisiuni, astfel, ca reprezentarea politică a Românilor să fie pusă pe o bază mai echitabilă».

Ei bine, D-lor Membri, se poate oare închipui o mai mare satisfacție ca aceasta pentru un Arhieru lumițat, care fiind singurul conducător îndreptățit și chemat al neamului nostru, se călăuzește absolut numai de spiritul și de conceptul politic al Marelui Arhipăstor Andrei Baron de Șaguna? Vă mai trebuie alt credeu politic bisericesc național, decât cel cuprins în cele trei puncte citate mai sus?...

Inalt Presidiu!

Domnilor Membri ai Congresului!

V'am schițat pe scurt momentele mai însemnate din viața fericitului Arhipăstor Mețianu, nu pentru a-i aduce elogii, căci faptele lui vorbesc de sine și creațiunile lui vor mărturisi în veci în favorul dânsului. Scopul meu a fost să ilustrez prin pildă vie afirmațiunile cuprinse în cuvântul de deschidere al Inaltului presidiu, să completez tabloul ideal al Principelui bisericei noastre și să justific pășirea și ținuta noastră întru îndeplinirea actului măret de a alege pe noul cap al bisericei noastre drept-credincioase. Noul Mitropolit nu va fi numai al celor ce-și vor da votul pentru dânsul, ci al tuturor credincioșilor din Mitropolia noastră. Urmarea firească a acestui fapt este, că noul ales va trebui îmbrățișat cu aceeașă căldură, cu aceeași încredere și cu aceeași însuflețire din partea tuturor fiilor adevărați și sincer credincioși ai bisericei noastre, dacă voim, ca cuvântul și acțiunile lui se fie încoronate de succes și vaza bisericei noastre să crească și să se întăriască. Cine se știe respectă pe sine, cine cinstește pe mai mari săi, merită să fie respectat și cinstit și de alții; iar cine subminează vaza și autoritatea altuia, și mai ales cine înjosește pe mai mari săi, păcătuește, nu numai contra sa, ci contra organismului din care face parte.

Eu socotesc, Domnilor, că în aceste vremuri de grea cumpăna, când sute de mii de frați, fii și nepoți ai noștri, prin jertfa lor capitală își arată credința și loialitatea strămoșască către tron și patrie, noi cei rămași acasă și adunați aici, ca să alegem pe șeful suprem al bisericei noastre naționale românești, am comite o adevărată crimă, un păcat neerat, în veci strigător la cer, dacă nu ne-am pătrunde în conlucrarea noastră armonică de aceeași sentimente de gratitudine față de gloriosul nostru stăpânitor, față de Majestatea Sa Regele Francisc Iosif I, din căruia înaltă grație ni s-au hărăzit aceste legi autonome ideale, și față de luminații sfetnici al Maiesătății Sale, față de guvernul țării, a cărui liberalitate ne garantează și ușurează cea mai largă și mai neșirbită executare a lor!

Domnilor membri! Ne găsim în niște timpuri atât de grele și nesigure, încât între noi, ca membri ai celei mai înalte corporații, de care s-au învrednicit neamul și biserica noastră, ar trebui să existe cele mai intime și cele mai puternice legături de dragoste, bună înțelegere și încredere frătească, iar alegerea să se facă într'un glas unanim, pentru ca prin aceasta să-i potențăm valoarea ei și

să dăm mai mare putere nou alesului Mitropolit prin vot unanim, prin alipire și încredere unanimă. Printr-o astfel de purcedere am să cea mai pipăită dovdă de maturitate și de înăltare la nivoul *vremii* și la înăltarea marilor interese ale bisericii și ale neamului nostru. Purcezând în mod contrar, și mai ales devalvând actul acesta măreț constituțional prin veleități personale sau de altă natură, ne-am arăta nevrednici de admirabila noastră autonomie și de geniul mare, care a înfăptuit-o. Încheiu, Domnilor, cu dorință ferintă, ca Ceriu să vă lumineze mintea și să Vă încâlzească inimile la gradul reclamat de interesul sfânt al maicii noastre biserici, iar rezultatul votului să fie de fericit augur și sigur talisman al unei ere nouă, de înăltare și prosperitate!

† Avram P. Păcurariu.

Luni, în 7 August st. n. a trecut la cele eterne seniorul protopresbiterilor noștri din arhidieceză, ba putem zice, că din întreaga mitropolie, octogenarul Avram P. Păcurariu, protopresbiterul tractului Hunedoara.

Zilele trecute a fost aici în Sibiu în mijlocul nostru, interesându-se de mersul lucrărilor congresului național bisericesc și în special de alegera de arhiepiscop și mitropolit.

Duminică după ameazi s'a dus la Rășinar la mormântul marelui arhieeu Andrei, care i-a fost un adevărat părinte, trimetându-l la studiu la Carlovit.

După terminarea studiilor teologice în seminarul din Carlovit a fost hirotonit întru presbiter pentru parohia Hunedoara. Nu mult după aceea i-s'a încredințat conducerea tractului protopresbiteral al Iliei, iar după noua arondare a protopresbiterelor din arhidieceză în anul 1901 a fost ales de protopresbiter al tractului Hunedoara.

Timp de peste 1/2 de veac între grele împrejurări a servit defunctul cu credință biserica și neamul său, distingându-se prin punctualitate în oficiu, și reprezentând în biserică aceea pleiadă de bătrâni, prin ajutorul cărori ni s'a creat situațunea de astăzi.

Răposatul ținea mult la disciplina bisericească canonica și prin exemplul său a stăruit ca de acest spirit să fie condusă preoțimea și poporul încredințat păstorilor lui.

Rămășițele sale pământești se depun astăzi cu azistență cuvenită în cimitirul gr. or. din Hunedoara.

In veci amintirea lui!

FOIȘOARA.

Cuvinte sufletești

— Inchinate nouului Arhiepiscop și Mitropolit ortodox român Vasile Mangra. —

Frunte, ce-ai purtat obida
Unui neam trudit în lume;
Ochi, ce ard cu 'nvăpăiere
Pentru neamul românesc;
Inimă, ce vesnic bate
Pentru lege și dreptate;
Suflet, ce mereu se 'naște
Cătră bolile 'nstelate, —
Ieu cu drag Ti-admir viața
Și cu dragoste-ți doinesc.

Farmec dat-ai tinereții,
Sbor avântului juneții,
Să, vrăjiti în vorbe de-a ur
Spuse 'n tâlc la întruniri,
Noi săltam cu dor în suflet,
Te ceream mereu nainte, —
Cei săraci priveau la Tine
Dornici, ca la un Părinte
Îndragit de-alte sfinte, —
Gol de dorul de măririi...

Ear când frații Te chemară
Sus la tronul de Vlădică,
Smerit ochii-ți se plecară

Să ai simțit în suflet frică:
Gându-ți luminat de vraja
Cârjei marelui Șaguna
Nu 'ndrăznii să poarte Mitra
Să să-și ia pe cap cununa;
Trupul slab, muncit de trudă,
Nu 'ncercase asta una! ...

Ah, de-atunci pornit-a vîjor
Să se încrengătă frații;
În durerea-ți fără margini
Vai! ce trist, priveai la ie!
Să Te-ai pus să lupți pe drumul
Plini de spini și fără floare,
N'ai avut o zi de pace,
Zi senină, zi cu soare
Să simțai, că ori-ce-ai face,
Pentru neam mereu Te doare.

Ucenic al lui Șaguna,
Înțelegt, cu mâini curate, —
Dobândiști din nou cununa
Când în lume tunul bate,
Când pornesc din turle triste
Clopotele 'n topitoare,
Glasul lor de rugăciune
Va fi glasul, ce omoară, —
Chiamă în ceasul astă mare
Neamul tot la închinare.

Pretutindeni dumită
Românamea să Te-aștepte,
Intunericul din inimi

Răsboiul.

Telegramme din zilele trecute ne-au adus următoarele vesti de pe câmpul de răsboi: În Bucovina, pe la labanița și Tartarov, trupele aliate, învingând rezistența Rușilor, au înaintat, iar pe la Delatyn au respins atacurile dușmane. Aici s'a distins în mod deosebit, după ziarul «Budapesti Hirlap», batalionul al treilea din regimentul de infanterie numărul 31.

«Acest batalion, scrie ziarul numit, se recrutează din ținutul Sibiului, e compus îi mare parte din cetăteni ungari de naționalitate română, și a luptat splendid și la luarea Belgradului, apoi în Albania».

Armata din Bucovina e comandată de moștenitorul nostru de tron, Arhiducele Carol Francisc Iosif, iar pe la Delatyn operează armata condusă de general colonel Kővess.

Pe la Stochod trupele germane au curățit de Ruși o înăltime, pe care o aveau de cătăva vreme în posesiune. La frontul răsărit lucruri încep deci se iee o întorsătură favorabilă pentru noi.

La frontul italian, după o pregătire puternică din partea atileriei, dușmanul a atacat 'a Isonzo, la capul de pod dela Gorița, la Doberdo, și pe alte locuri. Lupta s'a dat dela 4 d.z.până în ziua următoare. Noaptea întreagă a decurs bătălia. Dușmanul a luat primele tranșee dela ai nostri, dar cu o contraofensivă succesașă cele mai multe au fost recucerite. Au ajuns în captivitate dintre Italieni 32 ofițeri și 1206 soldați.

La frontul dela apus Nemții au recucerit dela Englezi câteva tranșee și au respins pe celelalte locuri toate atacurile, date cu multă vehemență.

Telegramme de astăzi ne mai comunică următoarele:

Armata moștenitorului de tron a înaintat earăși, iar pe celelalte locuri Rușii au fost respinși. Într'un singur loc trupele noastre au schimbat pozițile. Dintre Ruși 2700 au ajuns în captivitate. La frontul italian au fost lupte foarte grele. Ai noștri au respins în mod bravuros toate atacurile. În captivitate au ajuns 3000 de soldați italieni, cu 70 ofițeri. Trupele cari aparau cu rar eroism capul de pod dela Gorița, fiind prea obosite, au fost retrase puțin.

La frontul dela apus situația e tot favorabilă pentru Nemți.

Spre adâncuri să se 'ndrepte.
Soarele credinței sfinte
Dulce ne pătrundă sănul,
Vesel ieste astăzi cerul
Blând suridă tot românul,
Căci biserica-și primește
Mirele, ce-l vrednicește!

Si acum, când jertfa-ți cerem,
Când atâtea-și cer cuvântul,
Sârguește și 'mpreună
Ceru-albastru cu pământul;
Stai la poarta sufletească
A națiunei deșteptate
Fii, din nou, chip măngăierit;
Tată, prieten vechiu și frate.

Dumnezeu să-ți indulceasă
Munca vieții cu răspălată :
Zile lungi să-ți dăruească,
Să le vezi pe toate 'n faptă.
Întăreste, înnoiește
Inimile tuturor,
Dimineata înfrățirii
Să-ți trimișă Aurora....

Si să fii, de-un neam iubit,
Demn și brav Mitropolit!
Mtelegd, 24 Iulie (6 Aug.) 1916.

Alesandru Munteanu al lui Vasile,
protopop ort. român.

Congresul național-bisericesc

Sedinta a șaptea.

S'a înținut Duminecă, în 6 August la orele 4 d. a. A fost ultima ședință a Congresului ordinat. President P. S. Sa, Episcopul Ioan I. Papp, notar de ședință Pavel Roșca.

Se intră în ordinea de zi. În numărul organizătoare raportează P. din Sa, Arhimandritul Dr. Eusebiu R. Roșca, în chestia arondării de nou a protopresbiterului Timișoera din dieceza Aradului impărtit acum în două, în protopresbiterul Vînga și Timișoara. Propune luarea posibilității despre aceasta impărțire la cuncioștință. Să primește propunerea.

Acelaș raportor raportează în chestia Dr. Cosma, pentru a se da o interpretare clară unor dispoziții din regulamentul pentru alegerea de protopresbiteri. Comisiunea arde de părere, că regulamentul e destul de clar, nu are trebuință de interpretare. Să aducă conclusii în acest intenție.

Acelaș raportor raportează în chestia Dr. Traian Suciu, pentru a se propune modificarea unui paragraf din regulamentul despre procedura judecătoarească în chestii disciplinare. Comisiunea propune să fie îndrumat consistorul mitropolitan să studieze chestia și se facă propunere viitorului congres. Se primește.

Tot comisiunea organizătoare reprezentată prin deputatul Dr. Gavril Cosma, în chestia reprezentanții consistorului din Oradea-mare pentru înființarea episcopiei ortodoxe române din Oradea-mare. Ce siunie propune, se fie îndrumat consistorul mitropolitan, ca se execute concluzia adusă în privința acestea la anul 1909.

Vorbește P. C. Sa, Protopiscelul Dr. Iosif Traian Bădescu, și cere, ca execuția conlucrului să se facă numai cu privire la episcopia nouă din Oradea-mare, iar cu privire la celelalte două, și mai ales la Timișoara, se remână în suspens. Face propunere în acest sens.

P. C. Sa, Arhimandritul Vasile Mangra crede, că consistorul mitropolitan nu va fi executat din conlucrul congresual adus la anul 1909 decât numai aceea, ce va putea fi executat. Să se primească deci propunerea comisiunii și să se lase în grija consistorului mitropolitan punerea conlucrului în execuțare.

Deputatul Nicolae Ivan e convins despre necesitatea înființării episcopiei din Oradea-mare și a celei din Cluj, nu însă și despre necesitatea înființării episcopiei din Timișoara. Dorește, ca în acest caz să aducă congresul conlucr nou, care să fie pus în execuțare. Face propunere în acest intenție, așa că să se înființeze încă episcopile din Oradea-mare și Cluj, iar înființarea celei dela Timișoara să se amâne.

Deputatul Dr. Gheorghe Popa face constatărea, că aducerea conlucrului congresual, despre care e vorba, a fost premisă de mari sbuciumări ale fruntașilor și credincioșilor interesați. E pentru acceptarea propunerii comisiunii, dar executarea conlucrului se fie lăsată în buna chibzueală a consistorului mitropolitan.

P. S. Sa, Episcopul Ioan I. Papp, ca president, comunică congresului, că după §-ul 98 al Statutului organic, sub durată vacanței scaunului mitropolitan nu se pot face inovații, deci nu se pot schimba concluzii aduse mai naiv.

Librăriile și bibliotecile ca factor educativ.

De preotul Ioan Dandea.

#Urmare.

Dacă ar fi mijloace îndestulitoare, să se înființeze în anumite centre sătești scoale de economie rațională pentru toți ramii agronomiei, cum ar trebuițele locale. Învățătorii acestor scoale economice sătești ar putea fi sufletul tuturor mișcărilor economice de pe sate. Ar putea folosi foarte mult și cărțile economice, scrise și numit pentru învățăturile din cărți. Dar chiar și așa, fără economie rațională, situația materială a țărănilor nu ar fi de despart, dacă altă ar fi situația morală și culturală a lor. Aceasta situație morală și culturală nedesăvârșită face, ca săracia să intre în casa țărănilor prin procese, betii, risipiri nebune a banului căstigat cu sudoare etc. Aceasta situație morală și culturală nedesăvârșită face, ca să nu facem progres cultural cum ar trebui, căci în mare parte ține strânsă baerile pungii pentru întreprinderile culturale nobile și aducătoare de progres. Si de multeori avuji sunt mai sgârci și mai indiferenți față de întreprinderile nobile care nu le aduc căstig bănesc. Mai întâi trebuie adusă în bună răduială inima, atât la cei bogăți, cât și la cei săraci» (Lionard și Gertruda de Patozzi); atunci și starea materială va fi

Nr. 399/1916. Nr. 138 3—3.

Concurs.

Pentru intregirea definitivă a posturilor învățătoresi dela scoalele confesionale gr.-or. române subsemnate, protopresbiteratul Ungurașului, se scrie concurs cu terminul de 30 zile dela prima publicare în foaia „Telegraful Român”.

1. Sântă-Maria, cu salar anual de 1200 coroane, din cari 600 coroane dela popor prin repartiție și 600 coroane dela stat ca ajutor dejă votat, având după alegere a se cere licuidarea lui. Cvartir și grădină de $\frac{1}{4}$ jugăr sau în locul ei 20 coroane.

2. Tămășa, cu salar anual de 1200 coroane, din cari 300 coroane dela popor prin repartiție și 900 coroane ajutor dela stat, folosit și până acum, având a se cere licuidarea după alegere. Cvartir și grădină de $\frac{1}{4}$ jugăr.

Pentru asigurarea salariilor învățătoresi concurenții cari au folosit salarii mai mari ca sumele de 1200 coroane, parchile susținătoare de 1. coală nu garantează.

Doritorii de a ocupa unul din aceste posturi au să-i înainte cererile instruite conform normelor din vîgoare la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis, și au a se prezenta în vre-o Dumineacă sau sărbătoare la biserică pentru a cânta și a-și arăta destieritatea în tipicul bisericei și a fi cunoscuți poporului alegător.

Fizeș-șan petru, 18/31 iulie 1916.

Oficial protopresbiteral gr.-or. român al Ungurașului în conțelegeră cu comitetele parohiale.

Pavel Roșca
protopresb.

Nr. 278/1916. (137) 3—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător la scoala noastră din comunele mai jos însemnate să scrie concurs cu termen de 15 zile, dela această primă publicare.

1. Acmarin. Salar: 600 cor. din repartiție, cvartir și grădină; — restul salarului dela stat.

2. Craiva. Salar: 500 cor. din repartiție, 100 cor. votat dela P. V. Consistoriu, iar restul dela stat; cvartir și grădină.

3. Cricău. Salar: 1200 cor. din care: 800 cor. dela comuna bisericășă prin repartiție, iar 400 cor. ajutor votat dela P. V. Consistoriu; cvartir și grădină.

4. Geomal. Salar: 700 cor. din repartiție, iar restul dela stat; cvartir și grădină.

5. Inuri. Salar: 600 cor. din repartiție, iar restul dela stat; cvartir și grădină.

6. Mesentea. Salar: 1200 cor. din care: 400 cor. din repartiție, 200 cor. ajutor votat dela P. V. Consistoriu, iar restul votat dela stat; cvartir și grădină.

7. Săracsău. Salar: 400 cor. din repartiție, 200 cor. votat dela P. V. Consistoriu, iar restul dela stat; cvartir și grădină.

Cererile de concurs se vor înainta la subsemnatul oficiu, în termenul sus indicat, având cei aleși de a învăță pe elevi și cărările bisericești și s-ă conduce în Duminici și sărbători la biserică, unde vor cânta răspunsurile liturgice; iar pentru a fi cunoscuți de poporenii, li-se recomandă a cerceta comună insinute de alegere.

Alba-Iulia, 18 iulie 1916.

Oficial protopresbiteral rom.-ortodox al tractului Albei-Iuliei.

Ioan Teculescu
protopresbiter.

Concurs.

Pentru intregirea definitivă a catedrei a treia de învățător la scoala noastră din comuna Preșmer protopriatul Brășovului, se publică concurs cu termen de 15 zile dela cea dintâi publicare în „Telegraful Român”.

(135) 3—3

Invățătorul ales și întărit va avea: 640— coroane salar plătit în rate triunare anticipative de la biserică, iar restul intregire de salar dela stat;

240— coroane bani de cvartir;

20— coroane pentru $\frac{1}{4}$ jugăr de grădină; drept la evinevenale, conform dispozitivului regulamentului pentru organizarea învățământului în scoalele poporale.

Invățătorul va fi dator, fără remunerare specială, să instruieze și tinerimea scolară de repetiție.

Doritorii au să-i înainteze rugărilelor conform normelor în vîgoare subsemnatului oficiu protopopesc.

Preșmer, în 15 iulie 1916.

Comitetul parohial gr.-or. român.

G. Ludu Irodion Frates
pres. notar.

In conțelegeră cu comitetul parohial, oficiul protopresbiteral al traciului Brașov.

Dr. V. Saftu
protopop.